

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

25 януари 1979 година*

„Парични компенсаторни суми — публикуване на регламенти”

По дело 98/79

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 177 от Договора за ЕИО от страна на Bundesfinanzhof по производството, висящо пред този съд между

Firma A. Racke, Bingen am Rhein,

срещу

Hauptzollamt Mainz,

относно действителността на Регламенти № 649/73 на Комисията от 1 март 1973 г. за определяне на парични компенсаторни суми (ОВ L 64, 9 март 1973 г., стр. 7), № 741/73 на Комисията от 5 март 1973 г. за изменение на парични компенсаторни суми (ОВ L 71, 19 март 1973 г., стр. 1) и № 811/73 на Комисията от 23 март 1973 г. за изменение на парични компенсаторни суми (ОВ L 79, 27 март 1973 г., стр. 1), както и за тълкуване на член 191 от Договора за ЕИО с оглед изясняване на въпроса в кой момент регламентът се счита за публикуван и на въпроса считано от коя дата цитираните по-горе регламенти следва да се прилагат,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и г-н Mackenzie Smart, председатели на състав, г-н А. М. Donner, г-н Р. Pescatore, г-н М. Sørensen, г-н O'Keefe, г-н G. Bosco и г-н А. Touffait съдии,

генерален адвокат: г-н G. Reischl,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 21 март 1978 г., постъпило в Съда на 26 април 1978 г., Bundesfinanzhof е отправил няколко въпроса на основание член 177 от Договора за ЕИО, които засягат действителността на определени разпоредби от регламента за паричните компенсаторни суми във винения сектор и, от друга страна, тълкуването

* Език на производството : немски.

на член 191 от Договора, както и обхвата на разпоредбите на въпросните регламенти във връзка с тяхното влизане в сила.

Тези въпроси са възникнали в спор между германско предприятие и компетентната митническа служба с предмет възстановяване на парични компенсаторни суми, платени по повод изтеглянето от частен митнически склад на определени количества вино внос от Югославия в периода между 9 и 30 март.

По първия въпрос

2. Първият въпрос на Bundesfinanzhof има следното съдържание: „Дали Регламенти (ЕИО) № 649/73 на Комисията от 1 март 1973 г., № 741/73 на Комисията от 5 март 1973 г. и № 811/73 на Комисията от 23 март 1973 г. са действителни, доколкото определят в приложение I, точка 6 компенсаторни суми, приложими към вносни червени и бели вина по тарифни подпозиции ex 22.05 CI и CII, без да се прави разграничение в тази връзка?

3. В приложение I, точка 6 от Регламент № 649/73 на Комисията от 1 март 1973 г. за определяне на парични компенсаторни суми (ОВ L 64, 9 март 1973 г., стр. 7) за първи път разширява обхвата на паричните компенсаторни плащания по отношение на вина от въпросните видове, а с Регламенти № 741/73 и № 811/73 на Комисията от 5 и 23 март 1973 г. (ОВ L 71, 19 март 1973 г., стр. 1, и L 79, 27 март 1973 г., стр. 1) сумите биват адаптирани към развитието на обменния курс.

Ищецът в главното производство изтъква, че като е разширила приложното поле на паричните компенсаторни суми, Комисията не е спазила предвидените условия в Основния регламент № 974/71 на Съвета; от посочения регламент следва преди всичко, че правомощието за получаване или отпускане на парични компенсаторни суми може да бъде упражнявано само доколкото промените в обменните валутни курсове биха довели до нарушаване на търговията със селскостопански продукти.

4. Тук би следвало да се отбележи, че е от компетентността на Комисията, която взема решение по процедурата на т.нар. „Управителни комитети“, да прецени дали съществува риск от нарушаване.

5. Както Съдът е изтъквал в множество решения, когато става въпрос за оценка на сложна икономическа ситуация, Комисията и Управителният комитет разполагат с широки правомощия на преценка в това отношение.

При проверката на законосъобразността на упражняването на това правомощие, съдът проверява дали не е налице очевидна грешка или злоупотреба с правомощия или дали въпросният орган не е превишил очевидно пределите на оперативната си самостоятелност.

6. В хода на производството Комисията е представила обстоятелствата, обосноваващи по нейно мнение предприетата мярка.

Комисията по-специално се е позовала на обхвата на валутната криза в началото на 1973 г. и многообразието от икономически фактори, които е следвало да бъдат взети предвид.

По-специално Комисията посочи факторите, които според нейното мнение са довели до сътресения на френския и германския пазар на вино, както и съображенията, поради които е бил приложен изцяло режимът на паричните компенсаторни суми по отношение на вина с произход от трети страни.

От тази цялостна оценка на ситуацията и от естеството на наложените мерки не е видно Комисията да е допуснала очевидни грешки или по друг начин да е превишила общите предели на правомощията си по силата на действащата правна уредба в тази област.

7. Ищецът в главното производство обвинява Комисията, че е пренебрегнала някои по-специфични условия, произтичащи от тази уредба.

Страната твърди в тази връзка, че получаването на тези суми е неоснователно в случаи като настоящия, когато договорът за внос е бил сключен преди валутното събитие във валута, която впоследствие е била преоценена, така че вносът не е бил извършен при намалена цена поради промени във валутния курс.

8. Това оплакване следва да се отхвърли, защото осъществимостта на системата на паричните компенсаторни суми изисква, както Съдът вече е приел в свое Решение от 24 октомври 1975 г. (Дело 5/73, *Balkan-Import-Export GmbH*, Recueil стр. 1091), обща уредба, приложима за целия внос и износ без оглед и независимо от особеностите на договорите, като например валутата, в която те са сключени и момента на тяхното сключване.

9. Ищецът в главното производство твърди освен това, че предвиждането на плащания за изравняване на валутите при вноса на вино от трети страни би било неоправдано в случаи като настоящия, когато вносът е обвързан със спазване на референтна цена или получаване на налог съгласно член 9 от Регламент 816/70 на Съвета от 28 април 1970 г. за определяне на допълнителни разпоредби за общата организация на лозаро-винарските пазари (ОВ L 99, 5 май 1970, стр. 1).

10. Това твърдение обаче пренебрегва разликата между функциите на системата на референтните цени и тези на режима на компенсаторните парични суми.

В действителност, референтните цени, изразени в разчетни единици, трябва да позволят цените на вината с произход от трети страни да бъдат изравнени с цените в Общността, докато режимът на компенсаторните парични суми трябва да позволява в случай на колебания във валутните курсове да се преодолеят различията в цените, изразени в национална валута и да се избегнат по-специално смущенията в търговията, които биха могли да последват от това.

11. Ищецът в главното производство твърди накрая, че не е обосновано да се прилага режимът на паричните компенсаторни суми към качествени вина с произход трети страни.

Съгласно член 1, параграф 2 от Регламент 974/71 въпросният режим се прилага само по отношение на продуктите, за които са предвидени интервенционни мерки в рамките на общата организация на селскостопанските пазари.

Това условие не било изпълнено в разглеждания случай, като се има предвид, че съгласно Регламент № 816/70 в общата организация на пазара на вино се предвиждат интервенционни мерки само за трапезни вина, като се изключват качествени вина.

12. Тези доводи обаче не отчитат точното значение на посочените понятия, което следва от законодателството на Общността в областта на сектора на виното.

По този повод е важно да се отбележи, че двете понятия за „трапезни вина” и „качествени вина, произведени в определени райони”, предвидени в член 1, параграф 4, буква б) и параграф 5 от Регламент № 816/70 се прилагат само за продукти с произход Общността, докато законодателството на Общността не установява специално определение за понятието „качествени вина” с произход трети страни, различно от понятието „трапезни вина”.

13. Следователно е уместно да се отговори, че при разглеждането на поставения въпрос не беше установен какъвто и да било елемент, който да е в състояние да се отрази на действителността на Регламенти № 649/73 от 1 март 1973 г. и № 741/73 от 5 март 1973 г. и № 811/73 от 23 март 1973 г. на Комисията, доколкото в тях се установяват размерите на паричните компенсаторни суми, приложими за внесени от трети страни червени и бели вина по тарифни подпозиции 22.05 С I и С II.

По втория въпрос

14. Вторият въпрос е формулиран по следния начин:

„По смисъла на член 191 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност един регламент следва да се счита публикуван,

а) на датата, посочена в броя на Официален вестник, съдържащ текста на въпросния регламент,

б) към момента, когато съответният брой на Официален вестник действително е бил на разположение в Службата за официални публикации на Европейските общности или

в) към момента, в който въпросният Официален вестник действително е на разположение на територията на съответната държава-членка?”

15. Съгласно член 191 регламентите се обнародват в Официален вестник на Общността и влизат в сила на определената в тях дата или ако не е определена дата, на двадесетия ден след тяхното публикуване.

Официален вестник се публикува от Службата за официални публикации на Европейските общности в Люксембург; службата е получила от Съвета изрични указания с оглед на това да се гарантира, че отбелязаната дата върху съответния брой на Официален вестник, в който се съдържа публикацията, отговаря на датата, на която този брой на вестника действително е бил на разположение на обществеността на всички езици.

С тези разпоредби се създава предположението, че датата на публикацията съответства на действителната дата, съдържаща се на съответния брой на Официален вестник.

В случай, че бъде представено доказателство, че датата, на която броят е бил действително на разположение, не съответства на датата, съдържаща се на самия брой, за достоверна се приема датата на действителното публикуване.

Съгласно основния принцип на правния ред на Общността, акт на публичните органи може да се противопостави на правните субекти, само когато те са имали възможността да узнаят неговото съдържание.

16. По отношение на последната част от поставения въпрос е от значение фактът, че датата, на която регламентът следва да се счита за публикуван, не се променя в зависимост от наличиостта на Официален вестник на Европейските общности на територията на всяка държава-членка.

Единството и еднаквото прилагане на правото на Общността изискват в действителност влизането в сила на даден регламент да става на деня и съща дата за всички държави-членки, доколкото изрично не е установено друго, без оглед на забавянето, което би могло да се получи, независимо от положените усилия за бързо разпространение на Официален вестник в цялата Общност.

17. На поставения по-горе въпрос следва да се отговори, че член 191 от Договора за ЕИО следва да се тълкува в смисъл, че при липса на доказателства в обратен смисъл, един регламент се счита за публикуван в цялата Общност на датата, отбелязана на броя на Официален вестник, в който се съдържа текстът на този регламент.

По третия и четвъртия въпрос

18. Третият и четвъртият въпрос имат следното съдържание:

„Регламент (ЕИО) №741/73 на Комисията от 5 март 1973 г. следва ли да се прилага и към вината, по отношение на които за първи път е приложен режимът на паричните компенсаторни суми съгласно Регламент № 649/73 на Комисията от 1 март 1973 г. и които са изтеглени от частен митнически склад преди действителното публикуване на въпросния регламент?”

„При отрицателен отговор: Регламент (ЕИО) № 649/73 на Комисията от 1 март 1973 г. следва ли да се прилага към посочените вина?”

19. Регламент № 649/73 от 1 март 1973 г., който съгласно член 3, параграф 1 е трябвало да влезе в сила в деня на публикуването му в Официален вестник, е публикуван в брой на Официален вестник с дата 9 март 1973 г., който обаче според обясненията на Службата за официални публикации, е бил на разположение в службата едва на 12 март 1973 г.

Съгласно член 3, параграф 2 от цитирания регламент, сумите вследствие на неговото прилагане все още са били валидни, считано от 26 февруари 1973 г. или дори – в полза на заинтересованите лица – считано от 13 февруари 1973 г.

Регламент 741/73 от 5 март 1973 г. за изменение на установените с Регламент 741/73 парични компенсаторни суми е влязъл в сила в деня на публикуването му в Официален вестник, т.е. на 19 март 1973 г., като започва да се прилага от 5 март 1973 г. съгласно член 2 от него.

Зададените въпроси поставят на първо място въпроса дали на Регламент 649/73 е можело валидно да се придаде обратно действие, считано от влизането му в сила, по-специално, като се разшири за първи действието на режима на паричните компенсаторни суми по отношение на въпросните вина.

20. По общо правило принципът за сигурност на правните положения не допуска началото на действието във времето на един общностен акт да се определя от дата, предхождаща неговото публикуване. По изключение е възможно да се установи друго, когато това се изисква с оглед на целта, която трябва да бъде постигната, и когато надлежно са отчетени законните очаквания на заинтересуваните лица.

По отношение по-специално на паричните компенсаторни суми, създаденият с Регламент 974/71 режим предполага поначало, че предвидените мерки влизат в сила, считано от настъпване на събитията, които ги поставят в действие, като, за да станат тези мерки напълно ефективни, е възможно да се наложи да се предвиди приложимост на новоустановени парични суми по отношение на факти и действия, възникнали по време на краткия период, предхождащ публикуването в Официален вестник на регламента, с който са определени.

Характерно за системата на паричните компенсаторни суми е, че икономическите субекти трябва да очакват, че всяка видима промяна в паричната ситуация води евентуално до разширяване на режима по отношение на нови категории стоки и определяне на нови суми.

В настоящия случай Комисията е предприела специални мерки още от началото на прилагането на новите суми, така че тези мерки да бъдат доведени до знанието на съответните професионални среди.

Приложимостта на Регламент № 649/73 към факти, настъпили от 26 февруари 1973 г. нататък, т.е. в двуседмичния срок преди действителното му публикуване, не е било в състояние да накърни подлежащи на защита очаквания.

Предвид тази констатация по отношение на Регламент № 649/73 и предвид изключителната ситуация към онзи момент, не са налице неотложни съображения относно правната сигурност, които да налагат Регламент 7451/73 за изменение на произтичащите от цитирания по-горе регламент, приет на 5 март, парични компенсаторни суми да породят действие от въпросната дата, независимо от факта, че Регламент № 649/73 все още не е бил публикуван в Официален вестник.

21. Следователно е уместно да се отговори, че при разглеждането на поставените въпроси не е установен елемент, който да засегне действителността на Регламенти

649/73 от 1 март 1973 г. и 741/73 от 5 март 1973 г., доколкото те са обявени за приложими от 26 февруари, респективно 5 март 1973 г.

По съдебните разноски

22. Разноските, направени от Комисията на Европейските общности, предоставила становища на Съда, не подлежат на възстановяване.

С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в процеса, висящ пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения

СЪДЪТ,

като се произнася по въпросите, отправени от Bundesfinanzhof с определение от 21 март 1978 г., реши:

1) При разглеждането на поставените въпроси не е установен елемент, който да засегне действителността на Регламенти 649/73 от 1 март 1973 г., 741/73 от 5 март 1973 г. и 811/73 от 23 март 1973 г., доколкото с тях се определят парични компенсаторни суми, приложими за червени и бели вина по тарифни подпозиции 22.05 С I и С II, внесени от трети страни, както и действителността на Регламенти 649/73 и 741/73, обявени за приложими от 26 февруари, респективно 5 март 1973 г.

2) Член 191 от Договора за ЕИО следва да се тълкува в смисъл, че при липса на доказателства в обратен смисъл, един регламент се счита за публикуван в цялата Общност на датата, отбелязана на броя на Официален вестник, в който се съдържа текстът на този регламент.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 януари 1979 година.

Подписи